

Publicerad 2005-12-14 22:07 av albatross

Ut

Vid avstigningen
stannade jag till
en stund
längst in i mitt bröst
för att stanna där

Därefter dörr
efter dörr
så hittade jag rummet
där du inte skulle
ha funnits kvar
men där var du

Jag gick in i hösten

Nu kommer tiden
då allt gammalt går ut
vräks ut ur fönstren
och ned och bort
onödiga vrak

Vi tappar löven
stannar i stammen

Då flög alla rester
som förpestade
sista rummet

Avfall, dina spår

Nu möter den fria vinden
min nakna själ

Vad torget är enormt
inatt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren albatross med Poeter.se id #6019 innehar upphovsrätten